

Pengespørgsmaal i og for sig ganske ubetydeligt. Efter Udvalgets Forslag vil Island i første Menneſſecalder faae et Tilſkud af 1,035,000 Rd. Efter Vædringsforſlaget vil det i Løbet af de ſamme 30 Aar — jeg taler naturligviis ikke om, hvad det vilde blive med Renten og Rentens Rente — udgjøre 1,327,500 Rd., og dette Forſlag gaaer alſaa ud paa et Tilſlæg af 292,500 Rd., eller med et rundt Tal 300,000 Rd. Jeg troer ikke, at et ſaadant Tilſlæg kan motiveres. Det er ganske rigtigt, at man med Henſyn til Spørgsmaalet om Island's Fremtid, og hvad det i den vil behøve, ſelv om man havde den fulde Kundſkab til alle de nu foreliggende Details, ikke kunde komme til nogen egentlig klar Beregning. Beløbet er imidlertid dog ikke taget paa Maa og Faa; det er vor Overbeviſning, ſaaledes ſom det ogſaa er blevet fuldſtændigt anerkjendt af den ærede Juſtitsminiſter, at derned vil Island's nuværende Behov efter den hidtilværende Tingenes Ordning findes runderligt at være fyldeſtgjort; og ſelv om man indlader ſig paa diſſe Fremtidsberegninger, ſom den ærede Juſtitsminiſter, anſtillede, kommer man dog kun til 40,000 Rd., og Tilſkudet vil i de første 10 Aar være 45,000 Rd., efter hvilken Tid det lidt efter lidt vil gaae nedad. Spørgsmaalet er alſaa kun, om vi foruden de 5000 Rd., ſom der endda er at løbe paa, kunne føle os kaldede til at udfyre Iſlænderne ſaaledes, at der kan tilveiebringes Forbedringer i deres Forhold, ſom de kunneønſte, og ſom Ingen kanønſte dem mere end jeg. Den ærede Juſtitsminiſter ſagde, at der i mange Henſeender ikke var gjort Syldeſt for Iſlændernes Behov efter den ſamme Maaleſtof, ſom der er ſteet gennem forſkjellige Indveininger og Inſtitutioner her i Landet; men her kan Broderſkærligheden dog ikke godt overſee den Forſkjel, at de Forbedringer, vi have indført, ere indførte for vor egen Regning, og dette kan man dog ikke godt lade være at opſtille ligeoverfor den Fordring, der ſtilles til os, nemlig at Iſlænderne ſkulle fritages for at opfylde det, ſom dog er Grundlaget for det, ſom den ærede Ordfører for Forſlagsſtillerne gjentagne Gange har betegnet ved, at de ſkulle føre et ſelvſtændigt

Liv, nemlig at man lever det for egen Regning. Jeg troer alſaa, at det er fuldkommen retfærdigt, naar vi give Iſlænderne i Løbet af 10 Aar 45,000 Rd., det vil ſige mindſt 20,000 Rd. ud over, hvad de hidtil have faaet, eller i alt ſald 5000 Rd. ud over det, ſom maa anſees fornødent til de Forbedringer, ſom til en vis Grad maae anſees for nødvendige; og jeg ſkal herved — medens jeg ſelv ikke ſkal drifte mig til at give Anviſning til Beſparelſer for Island — minde om, at den Mand, ſom har været den eneſte permanente Beſtyrer for de iſlandſke Affairer gennem de værlende Juſtitsminiſterier, i en Betænkning, ſom for mange Aar ſiden er afgiven, har givet forſkjellige tydelige Bink med Henſyn til Island's Deconomi; han har ſaaledes antydet, at der ikke behøvedes tre Amtmænd paa Island, og at den hele Penſionsbyrde burde forandres efter iſlandſke Forhold, hvorefter den, naar man forudſætter — hvad der ogſaa er mit Duſſe — at Island's Beſtyrelſe væſentlig betroes Iſlænderne, der da ogſaa efter deres Afgang ville vedblive at leve paa Island, maatte kunne ſættes betydeligt lavere end efter den danſke Penſionslov, ſom uden videre er overført paa Island; han antager, at Penſionerne, ſom i dette Dieblt er ſatte til 10,000 Rd., derefter ikke behøvede at ſættes høiere end til 7,500 Rd. Jeg troer alſaa, at der i den nuværende Beſtyrelſe, ſom væſentlig er indrettet efter danſke Begreber og danſke Forhold, vil kunne foretages en heel Deel Beſparelſer, naar Afgjørelſen deraf finder Sted paa Island og efter iſlandſke Forhold, men i hvert Tilfælde — og det er Hovedſagen — naar vi ſørge for, at det nuværende Regjeringsſetablifſement, den nuværende Overbeſtyrelſe uden nogen Anſtrengelſe fra Iſlændernes Side kan gaae i en lang Række Aar — thi det maa erkendes, at det er en lang Række Aar, hvorom her er Tale — ſaa bør Iſlænderne være ſig beviſte, at, ville de føre et ſelvſtændigt Liv, ville de nyde Selvſtændighedens Rettigheder, ſaa maae de ogſaa bære Selvſtændighedens Anſvar og Byrder, og dette vil være dem lettere, naar det ikke ſkeer ifølge Paubud fra Kjøbenhavn, men efter Beſlutning af deres eget Althing